

Mandens paa det paagældende Omraade!

Er da Optagelse i Orkesterforeningen ikke alene betinget af *en Prøve*? Eller optager man for Mænds vedkommende kun Medlemmer, der i en modnere Alder har vist Anlæg for Musik og ikke har dyrket disse i »Barneopdragelsen«?

Er det ikke bedre at have de »Titusinder klaverspillende Damer«, som et andet Sted i Artiklen omtales som »en Stab af fuldtuddannede eller i hvert Fald veluddannede klaverspillende Damer« *indenfor Foreningen, under dennes Kontrol og Priser*, i Stedet for at have dem *udenfor* med deres egne Priser og Betingelser?

Vi har haft en Samtale med en af de — foreløbig fire — Damer, der søger Optagelse i Foreningen. Frøken Bolette Hansen har, og har længe haft, sit eget Bureau for Bestillinger, — hendes Kunder er særlig Afholdsforeninger o. l. — Det Samarbejde, der — med Orkesterforeningens Billigelse — i 8 Aar har fundet Sted mellem »bestillingshavende Damer« og Foreningens Medlemmer, og som

gik ud paa, at disse maatte tage Arbejde hos Damerne men ikke maatte tage Damerne med til deres egne Bestillinger, maa nu opføre.

Dette er naturligvis ikke behageligt for nogen af Parterne — navnlig nu lige midt i Vinter Sæsonen, og vi har da ogsaa hørt om forskellige Planer, der bl. a. for Frøken Hansens Vedkommende gaar ud paa at søge et særligt Damerorkester oprettet. — Dette synes os en udmærket Ide, som vi haaber denne »Banebryder« maa føre igennem, og vi ser os allerede ved det store nordiske Kvindesagsmøde i København 1914 møde op til »Københavns Damerorkester«s Toner.

Oprettelsen af en ny Orkesterforening for København skal ligeledes være under Overvejelse, idet en Del af Medlemmerne indenfor den nuværende Forening har følt sig alt andet end tilfreds med dennes Afgørelse af Stridsspørgsmaalet, og altsaa ønsker at stifte en Forening, hvori Kvinder kan optages.

D. M. Tidende kalder en saadan Optræden fra disse Medlemmers

Side for »Forræderi«. — Vi forstaar saa godt de Medlemmer, der ikke vil lægge Ryg til K. O.s Optræden i dette Spørgsmaal, der ikke vil vandre rundt med det Stempel, som K. O. i denne Sag har paadraget sig. Det er vel ogsaa utænkeligt, at det ganske Lands Musikforeninger uimodsaagt vil lade Redaktionen af sit Medlemsblad, der altsaa ogsaa henvender sig til Forbundets kvindelige Medlemmer ude i Landet, gøre sig til Talsmand for Anskuelsen, som de her fremdragne. I denne Forbindelse glæder det os at kunne meddele, at Formanden for Landsforbundet, Hr. O. A. Røder i en Samtale med os udtalte sig som absolut Tilhænger af Kvinders Optagelse.

Københavns Orkesterforenings Optræden minder os om Historien om Fluen, der sætter sig paa Udviklingens Hjul og tror, at det saa maa standse. Den »Lavine«, som D. M.-Tidende frygter ved Damerne Indtræden, er begyndt at rulle. Det bliver ikke de Kvinder og Mænd, der søgte sundt Samarbejde i Faget, den kommer til at begrave.

Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Ved Overretssagfører Astrid Rickmann.

(Fortsat).

Skilsmisse ved Dom kan efter Udkastet for det første gives efter den ene Ægtefælles Paastand, naar Ægtefællerne paa Grund af Uoverensstemmelser har levet faktisk adskilt uden stedsfunden Separation i 3 Aar (nu 6 Aar). Men oplyses det, at Sagsøgeren væsentlig bærer Skylden for Samlivets Ophævelse, kan Skilsmisse dog ikke gives mod Sagsøgtes Indsigelse, „medmindre særlig vægtige Grunde taler derfor.“ Meningen med denne Tilføjelse er, at der dog ikke vil blive taget Hensyn til Sagsøgtes Indsigelse, hvis Protesten ikke bunder i en virkelig Interesse i at bevare Ægteskabet, men alene i Chikane, f. Eks. for at hindre den anden Part i at indgaa nyt Ægteskab.

Som yderligere Tilfælde, hvor Ægteskabet bliver at opløse ved Dom efter Paastand af den ene Ægtefælle, nævner Udkastet

fremdeles en Række Tilfælde, der ogsaa nu giver Ret til Skilsmisse, dog med nogle Ændringer og navnlig kortere Frister for Opnaaelse af Skilsmisse. Skilsmissseddom kan saaledes erhverves af den ene Ægtefælle, naar den anden i 2 Aar mod Sagsøgerens Vilje og uden fyldestgørende Grund har unddraget sig Samlivet. Nu kræves Bortrejse (desertio) i 3 Aar. Endvidere nævnes, at den anden Ægtefælle er forsvunden, og der er gaaet 3 Aar fra den sidste Efterretning om, at han var i Live (nu 5 Aar), at den anden Ægtefælle har indgaaet nyt Ægteskab, at den anden Ægtefælle har gjort sig skyldig i Ægteskabsbrud eller andet usædeligt Forhold, der kan sidestilles dermed, at Ægtefællen er dømt til Frihedsstraf i 2 Aar eller strengere Straf (nu 3 Aar), at Ægtefællen med Kundskab eller For-

modning om at lide af smitbar Kønssygdom har udsat Sagsøgeren for Smitte, medmindre denne med Kundskab om Smittefaren frivillig lod sig udsætte for den, samt at Ægtefællen lider af saadan Sindssygdom, at Fortsættelsen af Ægteskabet ikke bør fordres og Sygdommen under Ægteskabet har varet i de sidste 3 Aar, uden at der er rimelig Udsigt til varig Helbredelse. Endelig kan Skilsmissseddom opnaas, naar Ægtefællen har stræbt Sagsøgeren efter Livet, hvilket er en ny Regel, eller har gjort sig skyldig i Mishandling af denne eller Børnene, i hvilke Tilfælde der nu som Regel kun er Adgang til Separation.

Virkningerne af Separation og Skilsmisse angaar foruden det personlige Forhold Formuen, Forsørgelsen, Børnene og Navnet. M. H. t. Formuen bortfalder ef-